Superar el negacionisme aconseguint “l’impossible”

written by Manuel García | 8 de March de 2024

Fa més de deu anys, s’havien publicat els resultats del projecte europeu INCLUD-ED. Multitud d’articles i monogràfics donaven a conéixer les comunitats d’aprenentatge i les actuacions educatives d’èxit que aconseguixen la millora acadèmica i milloren la cohesió social en qualsevol context. No obstant això, des de les universitats, alguns professors ho negaven davant els seus estudiants amb justificacions contextualistes que reproduïxen desigualtats i acusant de cientificistes a les persones investigadores implicades.

Afortunadament, el desencantament no va aconseguir superar l’esperança d’alguns estudiants que desitjaven portar la millor educació a les persones més vulnerables en els contextos que més el necessiten. L’investigador principal del citat projecte europeu afirmava rotundament davant estos mateixos estudiants que “no sols és possible en el vostre context, sinó que arribaran”, argumentant àmpliament la seua resposta.

Estes dos postures sempre porten a preguntar-se el *per què*, si costa més enviar a un jove a la presó que a Yale (Castells, 1997, p. 175). La pregunta, en realitat, ha de ser *qui* s’estava lucrant del fracàs escolar quan es coneixia com millorar resultats amb els recursos existents.

Una resposta la podem trobar en persones o entitats que busquen el seu protagonisme o benefici a costa dels assoliments d'unes altres. Una altra resposta més evident la podem trobar en un d'estos professors universitaris, el primer que ens va parlar en la seua docència contra les comunitats d'aprenentatge, afirmant que no funcionaven, i contra les persones investigadores de CREA, fent difusió de les mentides que van inventar els assetjadors sexuals de la universitat. Ara sabem per la premsa que este professor ha sigut detingut per la policia per a ser investigat per presumpte ús fraudulent de subvencions destinades a fins socials.

L'impacte social ha donat la raó a les persones investigadores que van ser durament atacades, ja que les actuacions educatives d'èxit estan arribant a més llocs, amb més persones i per a més persones. Han aconseguit també que un altre professorat universitari torne a reencantar-se amb la seua professió i que, en veure per primera vegada una actuació educativa d'èxit, diga amb brillantor als ulls:

> *"Això és el que sempre he dit que hauria de ser l'educació i em van dir que era impossible".*

[Imatge: iStock]